

Oponentský posudek Bakalářské práce

Název: Mapování copingových strategií u vrcholových veslařů

Autor: Miroslav Jech

Vedoucí práce: Mgr. Eva Richterová, Ph.D.

Praha 2021

Bakalářská práce se zabývá copingovými strategiemi u českých vrcholových veslařů. Teoretická východiska se vztahující ke stresu, copingu a vrcholovému sportu. První kapitoly teorie se primárně opírají o sekundární literaturu, což je škoda, protože zvláště v kapitolách zaměřených na coping autor ukazuje, že umí celkem pěkně pracovat i se zdroji primárními a vhodně je prezentovat. Práce je prošpikována nepříliš odbornými úvodními větami (např. Cílem každého jedince během svého života by měla být péče o duševní zdraví.) a také kapitolami, o jejichž významu umístění v práci nejsem přesvědčena (psychické potřeby, psychologie sportu, locus of control). Celá teoretická část je složena z mnoha a mnoha témat a do poslední chvíle čtenář netuší, co bude vlastním tématem práce. Zároveň nenacházím např. rešerši dosavadních výzkumů stresu a copingu u vrcholových sportovců (spíše jen útky).

Empirická část práce je sondou do proaktivního copingu vrcholových veslařů. Při výzkumu byla využita kvantitativní dotazníková metoda. Hypotézy nejsou příliš vhodně formulované. Např. H1 „Proaktivní copingové strategie u vrcholových veslařů se budou statisticky významně lišit v míře preference u jednotlivých škál ve srovnání s běžnou populací“. Mohla to být jednodušeji: Copingové strategie se liší u vrcholových sportovců a běžné populace. H1 v sobě navíc obsahuje i H3 a H5, což nedává smysl. Stejně tak mohl autor vystavět jednu hypotézu s ohledem na gender - Copingové strategie se liší u veslařek a veslařů. Autor by lépe empirickou část vypořádal formulací výzkumných otázek. Chybí operacionalizace (co to znamená v míře preference? – četnost? Co to znamená jednotlivých škál? Všechny?) Zkrátka autor předkládá hypotézy, které v podstatě nelze „úspěšně“ testovat, protože obsahují vagóny dalších hypotéz. Spíše jsou to takové pasti, do kterých autor o pár stránek později spadne. Autor používá vhodný nástroj pro měření copingových strategií (PCI), ale nikoliv pro „mapování“ copingových strategií, jedná se tak spíše o sondu do proaktivního copingu a nikoliv mapování. Výzkumu se zúčastnilo 59 vrcholových veslařů, kteří zastupují téměř 70 % členů reprezentačního výběru.

Výsledky jsou prezentovány srozumitelně, tabulky čtivé a v APA stylu, vhodně sdružené, testy (ač bez testu normality) by asi dopadly statisticky velmi podobně vzhledem k velikosti souboru (ale normalitu bychom měli ověřit a použít správný test): ovšem past hypotéz, které autor formuloval, právě sklápala. Ač zajímavý výsledek, díky chybně formulované hypotéze, je nepotvrzení hypotézy správné pouze částečně. Paradoxně autor uvádí přesně ten limit špatně formulované hypotézy (a ne jen jedny) v diskusi a vůbec nerozumím tomu, proč tedy hypotézu/ hypotézy nepřeformuloval, data/výsledky neinterpretovat přílehavěji. Což se týká i dalších hypotéz. Ono vlastně kdyby se autor pořádně podíval, jak se mu sdružují data i v tabulkách, mohl s klidným svědomím část hypotéz odhalit jako nesmyslné či redundantní.

Diskuse se celkem podařila, hlavně chválím identifikaci limitů.

Celkově je práce kolísavá, ale zajímavá, poněkud zarputile autor trvá na některých částech práce, které s vlastním tématem práce nesouvisejí (např. stres, locus of control, psychické potřeby, psychologie sportu) a zřejmě byly vytvořeny dříve než měl autor výsledky či než jiné části práce. Vystavení problému k řešení pokulhává stejně jako formulace hypotéz. Technicky je práce celkem v pořádku, chybně jsou řazeni autoři v multireferencích (nejsou abecedně), odkazy pod čarou v práci nemají co dělat a jsou nesprávně zapsané, místy autor vypadává z akademického jazyka (např. 32) a práce obsahuje celkem přiměřeně stylistických chyb.

Práci doporučuji k obhajobě, výzkumný soubor je poměrně unikátní a některé části práce jsou moc pěkné. Navrhuji, podle průběhu obhajoby, hodnocení velmi dobře/dobře.

V Praze dne 11.06.2021

Iva Poláčková Šolcová